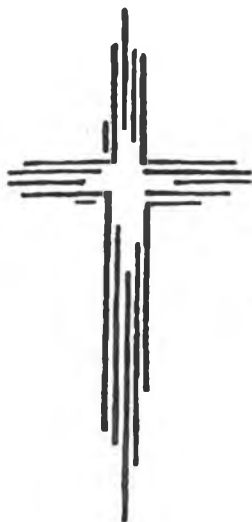

Úmrtí Josefa Dvořáka, blízkého příbuzného Antonína Dvořáka, slavného hudebního skladatele asi nebylo třeba vyhánět ze svého domova. VH.

*Mein Herz ist bereit, o Gott, mein Herz ist bereit;
ich will dir singen und spielen.
Wach auf, meine Seele;
Wacht auf, Harfen und Saitenspiel.*

Josef Dworschak

Schuhmachemeister

* 2. 8. 1904 † 24. 2. 1996

In stiller Trauer:

Rosemarie Kraus, Tochter
Hans Kraus, Schwiegersohn
Annette Walter, Enkelin, mit Familie
Bernd Kraus, Enkel
Evi Kraus, Enkelin, mit Joachim
und Anverwandte

Burgkunstadt, Kesselweg 9, den 26. 2. 1996
Wolfsloch 19

Rosenkranz, Montag, den 26. 2. 1996, um 18.30 Uhr in der Stadtpfarrkirche.

Requiem mit anschließender Beerdigung am Dienstag, dem 27. 2. 1996, um
14 Uhr in der Fünfwundenkapelle in Burgkunstadt.

Für bereits erwiesene und noch zugedachte Anteilnahme herzlichen Dank.

*Mein liebster Vater ist gestorben. Ich bin sehr Traurig.
Herr Pr. Dr. Burghäuser aus Prag hat geschrieben, daß
er es bedauert ihn nicht besucht zu haben; er würde
seinem Urgroßvater, (Antonin Dr. Vater Frantisek) so öffentlich
sehen. In der Zeitung können die Deutschen den Namen
Dvořák nicht richtig drucken, deshalb Dworschak.
Viele Leute begleiteten ihn auf seinem letzten Weg.*

U v n i t ě ř č í s l a : ————— Rosemarii Kraus-Dvořák —

1. Klub oklamáných sametem /KOS/: Shromáždění restituentsů usedlostí, staveb a jiného majetku dne 9.4.1996.
2. Ing. Alena Hromádková, Ing. Rátibor Majzlík: Stanovy DEU schválené 4.11.1995 na II. sněmu DEU a reg. MV.
3. Roš chodeš: Parlament, pátek 18.2.1994 - ohlasy tisku.
4. Jana Šmídová: Zákon v parlamentu neprošel.

Předpokl. cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 3 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red.: Marta Zemanová
rada: Julius A. Varga

Uzávěrka: 21.4.96

ČESKOMORAVSKÉ SDRUŽENÍ ZEMĚDĚLCŮ A VLASTNÍKŮ PŮDY
/Pražská pobočka/

K O S - Klub Oklamáných Sametem.

si Vás dovoluje pozvat na

**Shromáždění
RESTITUENTŮ
USEDLOSTÍ, STAVEB A JINÉHO MAJETKU**

včetně nevydaných konfiskátů domů a vil v Praze atd.

9. 4. 1996!

! které se bude konat v úterý dne : 9. dubna 1996 v 9,30 hod
v budově Ministerstva zemědělství ČR místnost č.400
a potom každé druhé úterý v měsíci v 9,30 hod.

Program:

- 1/Zahájení - všeobecné informace
- 2/JUDr.Anděl - přípis p. prezidentovi, změny zák.o půdě, a jiných zákonů - vyjádření k "Tísni" a jak to řešit ...
- 3/I.nám. ing. K. Burda - jak je zajištěn příslib p.min. na vytvoření Poradních sborů restituentů při OR, doplnění Praktické příručky 4/93 zák.o půdě a jinými předpisy včetně ÚMLUVY s Radou Evropy atd. Kdo tvoří rad. radu atd..
- 4/Referát p.RUSCHKY zást.LSNS na téma pomoci restituentům.
- 5/Informace o činnosti-nečinnosti Hradu a předání podkladů premierovi Klausovi- návrhy na další postup.
- 6/ Soudnictví, rozsudky - návrhy na zlepšení činnosti a efektivnosti soudů.
- 7/Stanovy pro činnost Poradních sborů naOR, Sjednocení sil pro akce po volbách - návrhy - petice atd..
- 8/ Diskuse - různé, návrhy na doplnění Stanov PSR

Toho 9.4. jsem se zúčastnil shromáždění neuspokojených restituentů v Praze a vyslechl jsem expozé náměstka ministra Ing.Karla Burdy zejména k problematice Poradních sborů pro restituce při Územních odborech MZ. První náměstek, mimochodem velmi sympatický pán, tam jednoznačně oznámil, že ministr Lux vydal pokyn č.5 z 1.4.96, kde nařizuje zřízení těchto poradních sborů. Pod dojmem této události jsem navštívil 15.4.96 šumperský Územní odbor, kde jsem se u ředitele přímo přihlásil k účasti na práci poradních sborů. Praxe v Šumperku je však jiná, pan ředitel mi sdělil, že již oběslal tři jemu známé neuspokojené restituenty, kteří připadají jako první v úvahu při vytvoření poradního sboru, pokud mu kladně odpoví. O mě pan ředitel zájem neprojevil, nedívám se mu, vždyť se vůbec neznáme. Takže přihlášení se podpisem na MZ k práci v Poradním sboru bylo asi pro kočku.H.

KDU-ČSL Klidná síla

KDU-ČSL Klidná síla

bývalé STB a členové bývalých Lidových milicí.

4) Všichni funkcionáři DEU na jakékoli úrovni jsou povinni do šedesáti dnů po zvolení do funkce předložit negativní lustracioní osvědčení. Kopie lustracioního osvědčení musí být uloženy u předsedy příslušné organizační úrovně.

5) Krajané, kteří nemají české státní občanství, se mohou sdružovat v klubech Demokratické unie v zahraničí a jejich prostřednictvím vytvářet přímou politickou vazbu na organizační strukturu DEU. Účastí v klubu nevzniká členství ve straně.

6) Členství zaniká úmrtím, vstupem do jiné strany nebo hnutí, písemným prohlášením o vystoupení, nezaplacením příspěvků ve stanoveném termínu, ztrátou způsobilosti k právním úkonům, zánikem místní organizace, pokud člen do 90 dnů není přijat jinou místní organizací, vyloučením nebo prokázáním, že čestné prohlášení na přihlášce není pravdivé.

O vyloučení rozhoduje příslušná MO nadpolovičním počtem hlasů svých aktivních členů. Pokud člen s vyloučením nesouhlasí, musí proti němu podat odvolání do 30 dnů od jeho doručení. Stejnou lhůtu má pak na odvolání i navrhovatel. Případná odvolání řeší s konečnou platností republiková rozhodčí komise do 60 dnů od jejich podání. Odvolání se podává písemně k rukám předsedy Rozhodčí komise a pro splnění lhůty je rozhodující datum poštovního razítka. Vyloučený člen nemůže požádat znovu o členství v DEU.

Funkcionář DEU na jakékoli organizační úrovni, který byl navržen na vyloučení orgánem v jeho působnosti nebo vyšším, musí odstoupit ze své funkce do doby právoplatného rozhodnutí o tomto návrhu.

7) Dokladem o členství je členská legitimace podepsaná předsedou a vedoucím manažerem strany.

8) U členů, jejichž přihláška byla doručena přípravnému výboru do 29. dubna 1994, vzniklo členství zaregistrováním u přípravného výboru a jejich legitimace jsou podepsány představiteli přípravného výboru. Na tyto členy se nevztahovalo ustanovení o hlasování o jejich přijetí místními organizacemi.

§ 12 Členské příspěvky

1) Vyší členských příspěvků určuje sněm DEU. Členské příspěvky se vybírají jedenkrát v roce, vždy do konce prvního měsíce roku. Příspěvky vybírá místní organizace a jejich zaplacení potvrdí předseda

na místní organizace do členské legitimace. Do deseti dnů po uplynutí termínu pro vybrání příspěvků převede předseda místní organizace všechny vybrané příspěvky na centrální účet strany a současně odešle vedoucímu manažerovi jmenný seznam členů s uvedením zaplacených částek. Nově přijatý člen DEU platí příspěvky hned na členskou schůzi, která rozhodla o jeho přijetí, a to v poměrně vyšší zbytkem roku. Předseda MO převede příspěvky do deseti dnů na centrální účet strany.

Místní organizaci, která neodvede včas členské příspěvky, pozastaví republikové předsednictvo činnost do doby převedení příspěvků.

2) Sněm DEU určuje pravidla pro hospodaření s těmito příspěvky - zejména prodlí okresních (obvodních) a krajských (městských) rad na těchto příjmech. Financování místních organizací probíhá prostřednictvím okresních (obvodních) rad, které financují potřeby místních organizací dle sněmem stanoveného klíče.

§ 13 Práva členů DEU

1) Volit a být volen do kteréhokoliv orgánu strany, přičemž funkcionářem orgánu může být zvolen pouze jeho člen. Toto právo se netýká pasivních členů.

2) Účastnit se všech jednání orgánů, kterých je členem. Funkcionář vyššího orgánu má právo být přítomen jednání nižších orgánů v rámci své územní působnosti.

3) Obracet se se svými návrhy, připomínkami či kritikou na kterýkoli orgán DEU prostřednictvím orgánu, kterého je členem. Na rozhodčí komisi a republikovou kontrolní komisi se může obracet přímo.

4) Navrhovat kandidáty a na základě územně příslušným orgánem schváleného návrhu kandidovat za DEU ve volbách do zastupitelských sborů.

§ 14 Povinnosti členů DEU

1) Dodržovat stanovy strany a prosazovat její programové cíle.

2) Účastnit se všech zasedání a jednání, na která jsou pozváni.

3) Platit řádně členské příspěvky.

4) Zodpovídat se příslušnému orgánu Demokratické unie ze své činnosti zvoleného zástupce do zastupitelských sborů a orgánů strany.

§ 15 Zásady hospodaření DEU

1) Zdrojem příjmů strany jsou členské příspěvky, státní dotace, dary a spon-

zorské příspěvky dle § 1, odstavce 3 zákona 424/1991 Šbirky.

2) Za hospodaření zodpovídá předseda příslušného orgánu.

3) Sněm stanoví konkrétní směrnice pro hospodaření jednotlivých orgánů včetně rozdělování členských příspěvků a financování jednotlivých orgánů.

4) Kontrolní a revizní komise DEU provádí alespoň jedenkrát ročně revizi hospodaření příslušného orgánu, kontrolní a revizní komise vyššího orgánu provádějí také namátkově revize hospodaření nižších orgánů.

5) Výroční zprávu o hospodaření schvaluje vždy celý příslušný orgán.

6) Účetnictví je vedeno centrálně za celou stranu a zodpovídá za ně předseda strany. Všechny orgány strany jsou povinny předávat včas řádně a úplně podklady pro vedení účetnictví.

§ 16 Zrušení strany

1) Politické působení Demokratické unie může být ukončeno dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným politickým subjektem, vždy na základě usnesení sněmu.

2) V případě sloučení s jiným politickým subjektem přecházejí závazky a majetek na subjekt, který vznikne sloučením.

3) V případě dobrovolného rozpuštění Demokratické unie, kdy majetek nepřípadně státní dle § 13 odstavce 7 zákona 424/1991 Šbirky, zvolí sněm likvidátora a majetkový přebytek bude převeden některé humanitární organizaci.

§ 17 Závěrečná ustanovení

Tyto stanovy byly přijaty II. sněmem DEU 4. listopadu 1995. Vstupují v platnost a nabývají účinnosti stejným dnem. Výklad stanov provádějí Rozhodčí komise DEU. Stanovy a jejich změny schvaluje sněm. Změny vynucené zákonnými ustanoveními nebo požadavky registračního orgánu zapracuje do stanov republikové předsednictvo a předloží je ke schválení nejbližšímu republikovému sněmu dodatečně. Totéž se týká případné změny organizační struktury reagující na změnu územněsprávního uspořádání státu.

Ing. Alena Hromáková, v. r.
předsedkyně DEU

Ing. Ratibor Majzlík, v. r.
místopředseda DEU

§ 1 Název a zkratka strany

Politická strana má název Demokratické unie. Používá zkratku názvu DEU.

§ 2 Sídlo strany

Sídlím Demokratické unie je Praha 9, U tratičodu 358, poštovní směrovací číslo 190 14.

§ 3 Programové cíle

1) Obnova právního státu, státu garantujícího rovnost všech před zákonem, spravedlnost, bezpečnost občanů i majetku včetně navrácení práv a majetku exulantům.

2) Obnova funkční státní správy (profesionalizace úředníků a decentralizace pravomocí).

3) Tržní hospodářství stojící na výrazné podpoře podnikání, podpoře malého a středního stavu a ochraně občana jako spotřebitele. Ekonomická prosperita nesmí probíhat na úkor sociální vyváženosti.

4) Právo na zdravý a bezpečný život občanů (životní prostředí, zdravotní péče, návrat k tradičním hodnotám venkova, nezavádné potraviny apod.).

5) Svobodný tok informací zajištěný zákonnými podmínkami pro vznik skutečně pluralitního spektra masmediálních sdělovacích prostředků.

6) Obrození duchovních hodnot, vlastenecký a morální národa na tradičních základech uznávaných v době největšího rozkvětu naší země v období první republiky, jako jsou pracovitost, poctivost a zodpovědnost vůči bližním.

§ 4 Organizační jednotky

1) Základní organizační jednotkou je místní organizace. MO vzniká usnesením členské schůze, její vznik je potvrzen vydáním registračního listu podepsaného předsedou a místopředsedou strany. Registrační list je vystaven do třiceti dnů po předložení podpisového vzoru předsedy a zápisu z ustavující schůze potvrzeného příslušnou okresní (obvodní) radou nebo radou krajskou (městskou) tam, kde

Stanovy DEU

schválené 4. listopadu 1995 II. sněmem DEU

a registrované MV ČR 28. listopadu 1995

(č. j. II/S-OS/I-2136/95)

dosud okresní (obvodní) rada ustavena není. Ze zápisu musí být zřejmé, že novou místní organizaci ustavilo nejméně pět dosavadních aktivních členů strany.

2) Místní organizace musí mít nejméně pět aktivních členů.

3) Předseda místní organizace je volen na základě svého programového prohlášení nadpolovičním počtem hlasů všech aktivních členů místní organizace.

4) Předseda navrhuje do patnácti dnů od svého zvolení místopředsedu a další členy předsednictva místní organizace a dva zástupce místní organizace do okresní (obvodní) rady. Všechny tyto návrhy podléhají schválení nadpolovičním počtem hlasů všech aktivních členů místní organizace.

5) V případě, že předseda nedodrží program, na základě kterého byl zvolen, nebo se jinak zpronevěří základním principům, na kterých stojí DEU, může být na návrh kteréhokoliv člena místní organizace ze své funkce odvolán nadpoloviční většinou hlasů všech aktivních členů místní organizace. Tím je automaticky odvoláno celé předsednictvo včetně místopředsedy. Volba nového předsedy musí být provedena na téže zasedání, na kterém byl dosavadní předseda odvolán.

6) Místní organizace zaniká usnesením členské schůze o rozpuštění, nebo poklesem počtu aktivních členů pod pět. Ti členové, kteří si přejí i nadále setrvat v Demokratické unii, však mohou ve lhůtě třiceti dnů požádat o členství v jiné místní organizaci.

7) Místní organizace se může usnesením členské schůze rozdělit na dvě nebo více místních organizací, pokud bude dodržena hranice počtu alespoň pěti aktivních členů v každé z nich.

8) Místní organizace nemůže nabývat majetek jménem strany a hospodařit s ním přímo, ale vždy prostřednictvím okresní (obvodní) rady.

9) Jednat jménem strany může MO pouze na místní úrovni.

§ 5 Orgány strany

1) Statutárním orgánem strany je její předseda, jménem strany na všech úrovních může jednat a podepisovat samostatně. Předseda může kdykoliv písemně pověřit svým zastupováním místopředsedu. Jiní členové či pracovníci strany mohou jednat jménem strany na úrovni vyšší než přísluší jejich funkci pouze s písemným pověřením předsedy či pověřeného místopředsedy strany. Statutární orgán je při jednání vázán usnesením republikového předsednictva.

2) Další orgány strany se dělí na nejvyšší na dané úrovni, výkonné, poradní, kontrolní a rozhodčí.

3) Nejvyšším orgánem na úrovni místní je členská schůze, na úrovni okresní (obvodní) okresní (obvodní) rada, na úrovni krajské (městské) krajská (městská) rada a na úrovni republiky republikový sněm. Orgány obvodní a městské se zřizují v Praze a v Brně.

4) Výkonnými orgány jsou: předsednictvo místní organizace, předsednictvo okresní (obvodní) rady, předsednictvo krajské (městské) rady, republikové předsednictvo.

5) Kontrolními orgány jsou okresní (obvodní) kontrolní a revizní komise, krajská (městská) kontrolní a revizní komise, republiková kontrolní a revizní komise. Členství v kontrolním orgánu je neslučitelné s členstvím ve výkonném orgánu téhož stupně.

6) Rozhodčím orgánem je republiková rozhodčí komise.

7) Všechny výkonné a nejvyšší orgány strany a všechny komise přijímají veškerá svá usnesení nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů. Nejvyšší orgány strany a všechny komise volí své předsedy v prvním kole nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů. Nedosáhne-li nikdo potřebného počtu hlasů, probíhá druhé (případně další) kolo voleb, ve kterém je zvolen ten, kdo získá prostou většinu hlasů.

8) Jménem výkonného a nejvyššího orgánu a jménem komise jedná a podepisuje jejich předseda nebo z jeho písemného pověření místopředseda. Pracovník či jiný člen orgánu může jejich jménem jednat pouze na základě písemného zmocnění předsedy.

9) Všechny výkonné a nejvyšší orgány strany s výjimkou republikového sněmu se scházejí dle potřeby, nejméně však jednou za dva měsíce. Schůze svolává předseda orgánu a musí na ně prokazatelně pozvat všechny jeho členy. Pokud předseda příslušného orgánu nesvolá během dvou měsíců schůzi, může ji svolat po dohodě s vyšším organizačním stupněm kterýkoli člen příslušného orgánu s tím, že musí prokazatelně pozvat všechny členy orgánu včetně jeho předsedy.

10) Poradní orgány Demokratické unie jsou odborné komise, poradní sbory a poradní. Zřizují je výkonné orgány strany pro účel potřeby na příslušných organizačních stupních, a to i z nečlenů strany, kteří však musí splňovat podmínky pro členství. Předsedou poradního orgánu může být pouze člen Demokratické unie. Každý poradní orgán odpovídá za svou činnost tomu výkonnému orgánu, který jej zřídil. Stanoviska poradních orgánů mají platnost pouze doporučení a poradní orgány nejsou oprávněny jednat jménem strany.

11) Jestliže předseda vyššího orgánu odstoupí dobrovolně z funkce předsedy nižšího orgánu pro nedostatek času na výkon více funkcí, stává se automaticky jedním ze tří zástupců nižšího orgánu v orgánu vyšším, a to do doby jeho případného odvolání nižším orgánem.

12) Jestliže je předseda vyššího orgánu odvolán nadpolovičním počtem hlasů všech členů nižšího orgánu z funkce jeho předsedy nebo z funkce zástupce ve vyšším orgánu, může do patnácti dnů svolat vyšší orgán (orgány) a odstoupit ze všech funkcí ve vyšším orgánu (orgánech). Neúčinní-li tak, svolá vyšší orgán (orgány) místopředseda a zajistí novou volbu. Odvolání ostatních členů vyššího orgánu oznámí jeho předsedovi předseda nižšího orgánu písemně do deseti dnů.

13) Zástupce nižšího orgánu v orgánu vyšším může v jednotlivém případě písemně zplnomocnit jiného člena téhož nižšího orgánu ke svému zastupování na zasedání vyššího orgánu. Učiní-li tak předseda vyššího orgánu, učiní-li tak předseda vyššího orgánu, pak zasedání neřídí zmocně-

ne, ale místopředseda vyššího orgánu.

14) Orgán s pověřenou činností může vykonávat pouze činnost směřující k odstranění důvodů, které vedly k pozastavení jeho činnosti. Jeho zástupci ve vyšším orgánu se účastní zasedání bez práva hlasovat. Jedná-li se o předsedu vyššího orgánu, přebírá jeho funkci na dobu pozastavení činnosti místopředseda.

§ 6 Okresní (obvodní) rada

1) Okresní (obvodní) rada DEU je tvořena předsedy a zástupci všech řádně ustavených místních organizací v daném okrese (obvodu). Pro její vznik a činnost je podmínkou existence nejméně dvou MO v daném okrese (obvodu). Vznik okresní (obvodní) rady je potvrzen vydáním registračního listu podepsaného předsedou a místopředsedou strany. Registrační list je vystaven do třiceti dnů po předložení podpisového vzoru předsedy a zápisu z ustavující schůze potvrzeného příslušnou krajskou (městskou) radou.

2) Okresní (obvodní) rada volí předsedu na základě jeho programového prohlášení. Každá okresní (obvodní) rada musí současně zvolit nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů kontrolní a revizní komisi sestávající z lichého počtu členů (nejméně ze tří).

3) Předseda navrhuje do patnácti dnů od svého zvolení místopředsedu a další členy představenstva okresní (obvodní) rady a následně dva zástupce okresní (obvodní) rady do krajské (městské) rady. Všechny tyto návrhy podléhají schválení nadpolovičním počtem hlasů všech členů okresní (obvodní) rady.

V případě, že předseda nedodrží program, na základě kterého byl zvolen, nebo se jinak zpronevěří základním principům, na kterých stojí Demokratická unie, může být na návrh kteréhokoliv člena okresní (obvodní) rady ze své funkce odvolán nadpolovičním počtem hlasů všech členů okresní (obvodní) rady.

4) Okresní (obvodní) rada může nabývat majetek jménem strany a hospodařit s ním ve prospěch svůj a svých MO. Veškeré nabytí majetku a hospodaření s ním musí být měsíčně zúčtováno u republikového představenstva strany.

5) Okresní (obvodní) rada může jednat jménem strany na úrovni okresní (obvod-

ní) a nižší a zavazovat se pouze do výše jí svěřeného majetku.

§ 7 Krajská (městská) rada

1) Krajská (městská) rada Demokratické unie je tvořena předsedy a zástupci všech řádně ustavených okresních (obvodních) rad v daném kraji (městě). Pro její vznik a činnost je podmínkou existence nejméně dvou okresních (obvodních) rad v daném kraji (městě). Vznik krajské (městské) rady je potvrzen vydáním registračního listu podepsaného předsedou a místopředsedou strany. Na zasedání krajské (městské) rady mohou být přítomni bez práva hlasovat a kandidovat do funkce předsedové místních organizací, které jsou dočasně jediné v okrese (obvodu).

2) Krajská (městská) rada volí předsedu na základě jeho programového prohlášení. Každá krajská (městská) rada musí současně zvolit nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů kontrolní a revizní komisi sestávající z lichého počtu členů (nejméně tři).

3) Předseda navrhuje do patnácti dnů od svého zvolení místopředsedu a další členy představenstva krajské (městské) rady. Všechny tyto návrhy podléhají schválení nadpolovičním počtem hlasů všech členů krajské (městské) rady.

V případě, že předseda nedodrží program, na základě kterého byl zvolen, nebo se jinak zpronevěří základním principům, na kterých stojí Demokratická unie, může být na návrh kteréhokoliv člena krajské (městské) rady ze své funkce odvolán nadpoloviční většinou hlasů všech členů krajské (městské) rady. Tim je automaticky odvoláno celé představenstvo včetně místopředsedy. Volba nového předsedy musí být provedena na témže zasedání, na kterém byl dosavadní předseda odvolán.

4) Krajská (městská) rada může nabývat majetek jménem strany a hospodařit s ním ve prospěch svůj a svých okresních (obvodních) rad. Nabytí majetku a hospodaření s ním musí být měsíčně zúčtováno u republikového představenstva strany.

5) Krajská (městská) rada může jednat jménem strany pouze na úrovni své a nižší v rámci kraje (města) a zavazovat se pouze do výše svěřeného majetku.

§ 8 Republikový sněm

1) Republikový sněm je nejvyšší orgán strany na republikové úrovni.

2) Delegáti republikového sněmu navrhuji předsedové místních organizací a schvalují je členové místních organizací

nadpoloviční většinou hlasů všech svých aktivních členů na členské schůzi, a to podle klíče stanoveného republikovým představenstvem strany.

3) Republikový sněm se koná jedenkrát ročně jako řádný. Kromě něj se uskuteční mimořádný republikový sněm, požadují-li o to písemně alespoň tři pětiny všech členů strany, a to do jednoho měsíce od podání poslední žádosti dovršující stanovený počet tři pětin všech členů.

4) Republikový sněm svolává republikové představenstvo.

5) Účasti na sněmu s hlasem rozhodující mají: Všichni delegáti zvolení na členských schůzích místních organizací a předsedové místních organizací / všichni předsedové okresních (obvodních) rad / členové stávajícího republikového představenstva strany / členové republikové kontrolní a revizní komise / členové republikové rozhodčí komise.

Právo účasti na sněmu s hlasem poradním mají všichni předsedové republikových odborných komisí.

6) Republikový sněm volí: předsedu strany tajnou volbou na základě jeho programového prohlášení / republikovou kontrolní a revizní komisi sestávající z jednoho zástupce každého kraje, Prahy a Brna / rozhodčí komisi sestávající z jednoho zástupce každého kraje, Prahy a Brna.

7) Republikový sněm schvaluje: místopředsedu strany na základě návrhu nově zvoleného předsedy strany / stanov strany a jejich změny / program strany / zprávu o hospodaření strany od posledního sněmu / rozhodnutí o rozpuštění strany

§ 9 Republikové představenstvo

1) Republikové představenstvo řídí činnost strany a zodpovídá za ni v období mezi sněmy a je nositelem právní subjektivity strany. Jeho usnesení jsou závazná pro všechny nižší orgány strany.

2) Členy republikového představenstva strany jsou: předseda strany, místopředseda strany, předsedové krajských (městských) rad a vedoucí manažer strany.

3) Vedoucím manažera strany navrhuje z řad členů strany její předseda a jeho návrh podléhá schválení nadpolovičním počtem členů republikového představenstva. Vedoucí manažer pracovní podléhá přímo předsedovi strany a plní jin zadané úkoly.

4) Republikové představenstvo může nabývat majetek jménem strany a hospodařit s ním ve prospěch strany.

5) Republikové představenstvo se může zavazovat do výše majetku strany.

6) Republikové představenstvo může v případě zjištění hrubého porušování Stanov DEU, neplnění usnesení vyšších orgánů DEU, nebo odmítnutí programových cílů DEU pozastavit po předchozím projednání činnost místní organizace, okresní (obvodní) rady nebo krajské (městské) rady, a to do pominutí důvodů, které k pozastavení činnosti vedly. Pominutí důvodů konstatuje republikové představenstvo svým usnesením.

7) Předseda strany, místopředseda strany a vedoucí manažer mohou na základě rozhodnutí republikového představenstva své funkce vykonávat jako zcela nebo částečně placení.

8) Pro zajištění chodu strany zřizuje republikové představenstvo Republikovou kancelář a na návrh předsedy strany schvaluje jejího vedoucího, případně další pracovníky. Pracovníci Republikové kanceláře pracovní podléhají vedoucímu manažerovi.

9) Pro vzájemnou informovanost členů a zajištění zpětné vazby mezi organizačními stupni vydává republikové představenstvo zdarma pro všechny členy Noviny DEU.

§ 10 Rozhodčí komise, kontrolní komise a exekutiva

1) Rozhodčí komise je volena republikovým sněmem pouze na republikové úrovni a je určena k řešení všech sporů, ke kterým dojde uvnitř strany a které lze řešit na základě stanov včetně sporů týkajících se vylučování členů. Rozhoduje pouze na základě stanov. Republiková rozhodčí komise se zodpovídá ze své činnosti sněmu. Republikové představenstvo může pozastavit výkon rozhodnutí rozhodčí komise a věc předložit k rozhodnutí nejbližšímu sněmu. První zasedání rozhodčí komise svolává předseda strany do třiceti dnů po konání sněmu. Na tomto zasedání se zvolí předseda rozhodčí komise, který svolává další zasedání dle potřeby.

2) Republiková kontrolní a revizní komise je volena sněmem. Sleduje dodržování stanov a plnění usnesení sněmu a republikového představenstva, nejméně jednou za rok provádí revizi hospodaření členů nadpoloviční většinou všech aktivních členů místní organizace, u které podal přihlášku. O přijetí musí být hlasováno na nejbližší členské schůzi místní organizace po podání přihlášky. Proti nepřijetí se nelze odvolat.

3) Členství v DEU může být aktivní a pasivní. Pasivními členy se rozumí ti, kteří splňují všechny požadavky kladené na aktivního člena vyjma pravidelného docházení na základě žádosti člena schválené členskou schůzí nebo automaticky na základě neomluvené neúčasti člena na dvou po sobě následujících členských schůzích, na které byl člen prokazatelně pozván, a to počínaje druhou takovou členskou schůzí. Pasivní členství se mění na aktivní na základě žádosti pasivního člena počínaje následující členskou schůzí po té, které se pasivní člen poprvé po podání žádosti zúčastní.

4) Členy strany nemohou být bývalí členové ani kandidáti komunistické strany, bývalí příslušníci a spolupracovníci

První zasedání Republikové kontrolní komise Demokratické unie svolává předseda strany do třiceti dnů po konání republikového sněmu strany. Na tomto zasedání se zvolí předseda republikové kontrolní komise, který svolává další zasedání dle potřeby.

3) Exekutivu strany tvoří profesionální pracovníci, kteří plní funkce manažerů na všech organizačních stupních. Manažer je navržen předsedou příslušného organizačního stupně a jeho návrh podléhá schválení nadpolovičním počtem členů tohoto organizačního stupně. Pracovně podléhá přímo předsedovi příslušného orgánu a vedoucímu manažerovi. Pracovní smlouvy s těmito pracovníky uzavírá předseda strany na žádost předsedy příslušného orgánu a po schválení uvolnění finančních prostředků na mzdu z rozpočtu příslušného orgánu.

Všichni manažeri musí být členy DEU. Před nástupem do funkce musí každý manažer předložit negativní lustrační osvědčení.

§ 11 Členství v DEU

1) Členství je individuální a vzniká přijetím u kterékoli místní organizace. Členem strany může být každý občan České republiky, který je občanský bezúhonný, starší osmnácti let, způsobilý k právním úkonům a není členem jiné politické strany, pokud jeho přijetí schválí nadpoloviční většina všech aktivních členů místní organizace, u které podal přihlášku. O přijetí musí být hlasováno na nejbližší členské schůzi místní organizace po podání přihlášky. Proti nepřijetí se nelze odvolat.

2) Členství v DEU může být aktivní a pasivní. Pasivními členy se rozumí ti, kteří splňují všechny požadavky kladené na aktivního člena vyjma pravidelného docházení na základě žádosti člena schválené členskou schůzí nebo automaticky na základě neomluvené neúčasti člena na dvou po sobě následujících členských schůzích, na které byl člen prokazatelně pozván, a to počínaje druhou takovou členskou schůzí. Pasivní členství se mění na aktivní na základě žádosti pasivního člena počínaje následující členskou schůzí po té, které se pasivní člen poprvé po podání žádosti zúčastní.

3) Členy strany nemohou být bývalí členové ani kandidáti komunistické strany, bývalí příslušníci a spolupracovníci

PARLAMENT, PÁTEK 18.2.1994

(ohlasy v tisku)

Problematice navrácení majetku i okolnostem schvalování zákona *O úpravě některých majetkových vztahů Federace ŽO v ČR a o zmírnění následků některých majetkových křivd fyzických osob* se věnovaly průběžně všechny sdělovací prostředky. Naprostá většina z nich projevovala sympatie poslanceckému návrhu a obdobnými argumenty kritizovala postup Parlamentu (ukázky viz dále). Jen výjimečně se objevily hlasy zpochybňující právo Židů na restituci. Patří k nim i text "nezávislého publicisty" Petra Fleischera *Spravedlnost, medvědí služba, nebo pomsta?* (Hospodářské noviny, 8.2.). Autor např. odmítá myšlenku, že by ŽO měly mít vliv na podobu a chod Židovského muzea, neboť pak by přý museli antické památky opatrovat z Řecka pozvaní Řekové a v Náprstkově muzeu by bylo třeba zříditi několik pracovních míst pro inuliany, obává se, že zákon, který má údajně napravit křivdy a obnovit spravedlnost, by se mohl jednoduše dne možná jmenovat Zákon pro povzbuzení antisemitismu apod.

V odpovědi na Fleischera útok shrnul znovu J. Daniček argumenty Federace.

JESTĚ JEDNOU, O CO NÁM JDE

1) Židovské obce v České republice dosud existují. Ke své činnosti potřebují mimo jiné finanční prostředky. Poslanecký návrh zákona představuje výrazný kompromis co do rozsahu navrácení majetku. Řada nemovitostí nebyla na seznam zařazena z důvodů jeho převodu v minulosti do soukromého vlastnictví nebo předání nestátním institucím (církev, spolky apod.). 202 položek, které výčetový seznam jako příloha návrhu zákona obsahuje, tvoří vyvážené minimum, kde hodnota většiny devastovaných objektů spočívá především v tom, že dokumentují židovskou minulost v českých zemích. Zbytek, sídla bývalých i současných ŽO a jejich sociálních a kulturních institucí - zhruba 20% položek -, je jedinou reálnou garancí částečného finančního zajištění náboženských, sociálních a kulturních potřeb ŽO.

Snahu vlády ČR podstatně omezit rozsah zákona považuje FŽO v ČR za pokus změnit samu podstatu a smysl navrhované zákonné úpravy. Vláda doporučila vydat ze zákona pouze majetek státní, nikoliv obecní s poukazem na to, že u majetku obcí rozhoduje výhradně příslušné obecní zastupitelstvo. Předpokládáme, že vládním činitelům je známo, že český stát už dlouhou dobu na potřeby ŽO prakticky nepřispívá. Skutečnost, že v nedávné době byla většina nárokováného majetku převedena na města a obce, nic nemění na podstatě celé věci. Stále se jedná o majetek, který stát získal v důsledku vyvraždění většiny židovského obyvatelstva v českých zemích. Pokud s ním v nedávné době disponoval, je zcela na něm, aby zjednal nápravu; - a pokud se noví

vlastníci bez tohoto (ostatně z celostátního hlediska zcela zanedbatelného) majetku nemožnou obejít, aby našel způsob, jak jejich nároky vypořádat. O rozsahu, charakteru a celkové hodnotě majetku, který má být vydán, dostatečně jasně informuje příložený seznam.

2) Židovské památky představují hodnotu, která si - a nejen podle našeho názoru - zaslouží péči a ochranu. Židovské obce mají vliv na charakter jejich využití pouze a jedine jako jejich vlastníci. Zároveň výnos z pronájmu jejich památkově méně hodnotné části může zajistit prostředky pro obnovu a udržování těch nejhodnotnějších. V naprosté většině je jejich stav velmi vážný a nikdo není schopen ani ochoten se o jejich záchranu komplexním způsobem starat. Totéž platí o židovských hřbitovech, jejichž ničení je zcela nenormální a zbytečné. O tom, jaký osud měly židovské památky v nedávné minulosti, svědčí příložený statistický přehled. Z něho vyplývá, že v poválečném období bylo zničeno nejméně tolik synagog, hřbitovů a budov jako za éry nacistů.

3) Přechod sbírek Židovského muzea do vlastnictví FŽO je jenom anulováním jejich násilného převedení na stát v r.1950. Zákon předpokládá, že ŽM zůstane v dosavadní správě do doby, kdy dohodou mezi ministerstvem kultury ČR, FŽO v ČR a pražskou ŽO vznikne právnická osoba, jež stanoví novou koncepci pro ŽM a bude ho řídit. Kritériem pro práci budou odborné předpoklady a schopnosti, jak je tomu u srovnatelných institucí ve světě.

4) Zákon má v první řadě zajistit samu existenci a budoucnost židovských obcí v České republice. Pokud skutečnost, že tyto obce budou existovat a vyvíjet činnost - a bez přijetí navrhovaného zákona to zdaleka není evidentní - povzbudí antisemitismus, jak se autor obává, pak jádro problému neleží na naší straně. V odůvodnění návrhu zákona se praví, že tímto skutkem český národ vyjadřuje, že je rozhodnut skoncovat s dědictvím antisemitismu. Zda tomu tak bude, ukáže hlasování v Parlamentu.

Jiří Daniček, Hospodářské noviny, 15.2.

O ŽIDOVSKÝ MAJETEK VE SKUTEČNOSTI VLASTNĚ NEJDE

[...] Důvodem línosti či neochoty byl obecně známý nesouhlas jisté části členů vlády s ustanovením týkajícím se tzv. povinných osob. Zatímco v poslanceckém návrhu jsou jimi "všechny právnické osoby, které vlastní nebo vykonávají právo hospodaření k nemovitému majetku uvedenému v příloze zákona", stanovisko vlády předpokládá, že "z majetku obcí mohou být vydána pouze živá kulturní místa, tj. synagoga a modlitebny, které dosud slouží svému účelu, a dále všechny zachované hřbitovy...". Rozpor v této věci je sám o sobě zarážející, neboť jak v zákonu o půdě z roku 1991, tak i v zákonu o podmínkách převodu

majetku státu na jiné osoby z téhož roku bylo nakládání s majetkem, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské společnosti, řády a kongregace, blokováno až do přijetí zákonů o tomto majetku. Na tyto paragrafy se pak odkazuje i ustanovení zákona o přechodu některých věcí z majetku ČR do vlastnictví obcí.

Argumentace vládních představitelů není navenek nepodobná názorům pana Ortmana a jeho soudruhů, provádějících pokrytecká rétorická cvičení na téma definitivní stabilizace vlastnických vztahů (neboli, nakradené je třeba posvětit rozhodnutím konečně svobodně zvoleného parlamentu). Vládě jistě nelze podkládat pohnutky tak nízké, nicméně přístup je tentýž. Totiž neochota či neschopnost uznat, že takové věci jako dobro a spravedlnost existují nezávisle na Parlamentu či vládě a jejich minění a rozhodnutí.[...]

Jaromír Žegklitz, Lidové noviny 10.1.

GESTO NAHRADILO KOALIČNÍ ČIN

Osud zákona o vracení majetku Židům byl od svých počátků až do ostudného konce komentován velkými slovy a provázen emocemi, které odváděly pozornost od podstaty sporu. Vzpurné vládní trio ODA, KDU-ČSL a KDS na protest proti ODS dokonce poprvé v historii současné koalice sáhlo k jednomu z vyjatých prostředků politického soupeření - k parlamentní obstrukci. Toto gesto sice ubezpečilo židovské spoluobčany, že mají veškerou morální podporu části politického spektra, jejich oprávněné majetkové nároky však obalilo další málo prodyšnou vrstvou emocí.

Obstrukce, jakožto legitimní součást parlamentarismu, je vlastní spíše opozici. Její zařazení do repertoáru vládní koalice tedy cosi signalizuje. Na jedné straně to, že politická situace v zemi je značně stabilní, takže i vládní strany si mohou dovolit luxus řešit spory dramatictějšími prostředky. Na straně druhé ovšem právě tento typ prostředků naznačuje, že koalice je při řešení restitučních problémů v patové situaci. Není divu, restituce dominovaly v politickém dávnověku r. '91, a dnešní vláda by potřebovala být duchem zcela jinde.

Židovský majetek, jehož úspěšnému vracení brání "pouze" spor o právní výklad několika platných zákonů, tak nechtěně posloužil jako účinná zbraň oponentů ODS v nekončící restituční koalici bitvě. Židovské "restituce" samy o sobě jsou citlivou záležitostí vzhledem ke krutým peripetím v historii tohoto národa. Přikládat do ohně emocí další polínka, tak jak to (sice lidsky pochopitelně) učinil i prezident, když podpořil obstrukující poslance, Židům k jejich majetku nepomůže. Naopak oheň emocí může zasáhnout celou společnost, podobně jako v případě majetku katolické církve. [...]

Jana Bendová, MF Dnes 22.2.

KAŽDÝ MAJETEK ZAPLATIT NELZE

[...] V době, kdy Vatikán navázal diplomatické styky s Izraelem a v USA odhalili památník holocaustu, nebyli naši zákonodárci schopni napravit neblahé zločiny druhé světové války.

Přestože osnovu vypracovali členové ODA za asistence křesťanských stran, pro její konečnou verzi nakonec jedni ani druhí ruku nezvedli. Motiv k onomu rozhodnutí nespočíval v odporu vůči restitucím, jak tomu bylo u většiny sněmu. Nehlasovali, protože ODS a Levý blok svými návrhy změnil původní smysl narovnáni nespravedlnosti, jež předloha sledovala.

Levice do preambule vtiskla mimořádnost celého aktu, čímž se ze zákona deklaroval prakticky definitivní konec restitučního procesu. Klausově straně se zase podařilo prosadit názor většiny ministerského kabinetu, aby obce a právnické osoby nebyly povinny vydat židovským komunitám majetek.

Autoři předlohy trvali na tom, že místní orgány musí bezpodmínečně předat židovské hmotné statky, neboť jim nikdy nepatřily. Oporu pro svůj návrh hledali ve velké transformační normě FS, která nepovolovala státu převádět na jakoukoli jinou osobu to, co náleželo církvím, řádům, kongregacím a náboženským společnostem. Odvolávali se rovněž na ČNR, kde poslanci svého času uzákonili, že do vlastnictví obcí nepřecházejí věci, na něž může být uplatněn restituční nárok.

Nejsilnější vládní subjekt, podporován značnou částí levice, však neposlouchal. Namítal, že nelze jen tak vyvlastnit obce ve prospěch židovských společenství. Hovořil o vyvlastnění a jedním dechem zdůrazňoval morální, etické a plně legitimní nároky synů síonských na to, co jim bylo ukradeno. Poněkud schizoidní pojmání vlastnického práva ODS umocnila, když navrhla finanční odškodnění obcím nebo židům, jestliže se majetku zřeknou.

Morální dimenzi zákona se tak ODS a opozici podařilo převést do roviny peněz. Synagogy, hřbitovy, další kultovní místa či předměty neoddelitelné spjaté s národem a jeho kulturou však zaplatit nelze. Nepochopili to. Síla prosadit svou, aniž by uznali pochybnosti, převážila. Byla mocnější než obavy o osud koalice. Spojila strany zdánlivě protikladné, aby vyprázdnily nádobu, která měla přispět k duchovní očistě naší společnosti. Necht proto nesou břímě odpovědnosti.

Jiří Fiedor, Lidová demokracie 21.2.

ŽIDOVSKÝ MAJETEK ZŮSTÁVÁ MORÁLNÍM DLUHEM

Židům měl být majetek navrácen hned po druhé světové válce na základě benešových dekretů. Komunistický puč však jakýkoliv návrat majetku zastavil a židé přišli zkrátka. Vyřešit tento problém se nepovedlo federálnímu Parlamentu a nyní tedy ztroskotal i Parlament český. Prozatím. Podle prohlášení významnějších politických sil si nutnost napravení této křivdy uvědomují všichni, představy o jejím konkrétním naplnění jsou ale dost rozdílné. Původní návrh zákona neobsahoval přeměřené požadavky a sedm nejspornějších

položek bylo ze seznamu nemovitostí, určených k navrácení, vypuštěno.

Vysvětlení, že židům nejde o finanční hodnoty, ale o navrácení míst namnoze kultovních, k nimž mají hluboký vztah, většina poslanců nepochopila. Návrh, aby místo majetku dostali finanční odškodnění, vypadá v tomto světle jako špatný vtíp. Nic přece nebrání tomu, aby finanční náhrada za vydaný majetek dostaly namísto židů obce. Kromě toho existují různé názory na oprávněnost vlastnictví obcí. Poslanci ODA, KDS a KDU-ČSL jsou toho názoru, že obcím židovský majetek vůbec nepatří.

Návrh se naší široké veřejnosti v podstatě nijak zvlášť nedotkl, protože česká židovská komunita už není početná a nejde ani o významnou sumu majetku. Jenomže v mezinárodním měřítku je situace jiná. Stačí jen připomenout silnou židovskou lobby ve Spojených státech a četné židovské mezinárodní organizace. Mezinárodní dopad výsledku hlasování sněmovny je víc než zřejmý, výsledek mohou ocenit jedině země arabského světa.

Nepřijetí zákona znovu oddálilo řešení problému, jenž, bez ohledu na různé mezinárodní tlaky, židovské komunitě stál dluží. Ta se totiž od války, kdy byla podrobena bezohledné genocidě, dodnes nedočkala být jen dílčí satisfakce. Navrácení požadovaných nemovitostí totiž nic jiného než dílčí satisfakci neznamená. Bohužel některé poslance zřejmě netlačí k vyřešení problému snaha o nápravu křivd a vyrovnání se s minulostí, ale pouze mezinárodní aspekty zákona. [...]

Petr Bakovský, Denní Telegraph 21.2.

STRACH O MAJETEK ZABRÁNIL ODŠKODNĚNÍ ŽIDŮ

[...] Původní návrh měl za cíl vyjádřit respekt vůči osudům židovského národa a symbolickou měrou restituovat 202 objektů, jejichž význam je pro židovské obce ponejvíce kultovní a kulturní. Česká Federace židovských obcí přistoupila na skrovný výčet položek a odolávala snaze mezinárodních židovských organizací vstoupit do přípravy zákona s podstatně radikálnějšími požadavky. Světovou veřejnost se však po neúspěchu návrhu již těžko podařilo přesvědčit, že český stát má vůli tuto otázku vyřešit.

Nabídka poslancu ODS poskytovat židovským obcím finanční náhrady považují křesťanské strany a ODA jen za další důkaz ponižující vize, že vše lze nahradit penězi. Finanční náhrady bez ohledu na morální aspekt navíc de facto potvrzují obce jako právoplatné vlastníky. Pokud by křesťanské strany na takový postup přistoupily, musely by se s ním smířit i v otázce církví. A naopak představitelé ODS by možná byli velkorysejší vůči židovským organizacím, pokud by se neobávali následných majetkových požadavků odjinud.

Snaha obejít složité diskuse o řešení církevních restitucí byla důvodem přednostního předložení zákona o židovském majetku. Jak je vidět, tento úmysl se nezdařil a původní překážka zůstala nepřekonatelná.

Ivana Vajnerová, MF Dnes 21.2.

ZÁKON V PARLAMENTU NEPROŠEL

(pokračování ze str.3)

Ží obcím, by měla posoudit místní zastupitelstva, na něž chce ODS a hlavně premiér Klaus "v tomto smyslu apelovat". Pokud by se tento postup ukázal neschůdným, předloží vláda zákon vlastní.

Hned následujícího dne se premiér sešel při narychlo svolané schůzce s představiteli české židovské komunity. Během jednání opakoval vládní a stranickou strategii s tím, že preferuje vydání majetku exekutivní cestou. Vláda podle jeho slov ustavila komisi, jež se, už s konkrétními návrhy, sejde se zástupci židovského společenství 29. března.

Ani ostatní, jak koaliční, tak i opoziční strany nepouštějí casu ze zřetele. KDS a KDU-ČSL o ní hovoří v předtuše parlamentní bitvy o církevní restituce, ODA, jež se o navrácení židovského majetku zasazovala nejhůževnatěji, chce iniciovat zákon nový.

Nejasné reakce obcí

K problému se vyslovují i místní zastupitelstva. Tam, kde už delší dobu spolupracují s FŽO, zejména co se týče osudu a důstojného využití synagog a dalších kultovních míst (např. Rychnov nad Kněžnou či Kolín), zaznívá vstřícný tón. Jinde lze registrovat jistou dávku ochoty s tím, že leckde by přece jenom za lukrativnější položky uvítali finanční náhradu. Proklamovaná dobrá vůle ovšem zůstává často jen ve verbální rovině a v obcích, připravujících se na komunální volby, se celá otázka politizuje.

Představitelé KDS považují tvrzení ODS o tom, že jsou obce připraveny vracet židovský majetek, za scestné a nepřesvědčivé. Podle nich je politická struktura v obcích zastupitelstvech nepřehledná a nikdo nemůže zaručit, jak se jejich členové nakonec zachovají.

"Pokud by se prosadil postup doporučovaný premiérem a obce by vracely židovský majetek dobrovolně na výzvu vlády, byl by to klasický případ, kdy vláda bude z obliga a hněv židovské obce se přenesne na komunální politiky," míní brněnský primátor Jiří Horák. Jeho město však prý udělá všechno pro to, aby spravedlností bylo učiněno zadost, i když židovský majetek v moravské metropoli čítá pouze několik desítek položek.

Klíčovým bodem v restitučním procesu je jednání s pražskou radnicí, k němuž představitelé židovské komunity pozval pražský primátor Jan Koukal.

Magistrát hlavního města Prahy má právo doporučit, ba přímo nařídít jednotlivým městským částem, aby majetek židovské komunitě vydaly. Otázkou zůstává, zda Rada zastupitelstva bude ochotna převzít na sebe veškerou odpovědnost a takový příkaz skutečně vydat a provést. Jednání nebylo do uzavěrky tohoto čísla Roš chodeš (2.3.1994) ukončeno.

Jana Šmídová